

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio I. An intercessio seu fideiussio Theresiæ pro Marito facta
subsistat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

ornandam quandam B. Virginis
 imaginem. Jam

Quæritur 1. An hæc intercessio
 Theresiæ pro marito Ignatio. 2. an

pro Antonio fratre mariti. 3. atque
 illud mutuum ab ea datum, ac do-
 natio pia fuerint actus validi?

QUÆSTIO I.

An intercessio seu fideiussio Theresiæ pro marito facta
 subsistat?

Rationes dubitandi.

Quamvis de Jure Communi
 certum sit, quod mulier pro
 marito suo sicut bona sua op-
 pignorare, ita & fideiubere nequeat
 ob prohibitionem *Auth. si qua mulier.*
C. ad S. C. Velleianum, quæ ejusmodi
 fideiussionem irritam fecit, dubium
 tamen est, an talis intercessio seu
 fideiussio non subsistat in casu, quo
 mulier expresse ac in specie huic suo
 privilegio *d. l. ad S. C. Vell.* postquam
 de illo certiorata & debite informa-
 ta fuerit, renuntiat, uti in præsentia
 contingit. Et tali renuntiatione sim-
 plici non obstante (aliud enim foret,
 si renuntiatio esset jurata, saltem
 de Jure Canonico per *c. cum contin-
 get de Jurejur.* cui hac in parte
 standum, item si fieret in Judicio,
 vel munita esset publico instrumen-
 to cum tribus testibus.) uxorem
 non ligari fideiussione, adeoque
 hanc irritam & nullam esse, docent

plurimi & gravissimi DD. uti Mo-
 linade *f. & f. tr. 2. d. 540. n. 5.* Ja-
 son in *l. sciendum n. 31. ff. de V. O.*
 Treutl. Ant. Tessor. Card. Tusch.
 Petr. Barb. apud & cum D. Baltha-
 sar Præd. Resolut. iii. l. resol. II. n. 15.
 item Zæf. de Ballis, Glettle & c. qui
 suam opinionem

Fundant 1. in *Auth. si qua mulier*
cit. ubi mulier non solum prohibe-
 tur quocunque modo obligare se
 vel sua bona, sed etiam consensus
 illius annullatur: ergo & renuntian-
 di huic privilegio potestas ipsi a-
 dempta est. *arg. l. doti ff. diversum ff.*
de Novat. Jason. in *l. non dubium n. 17.*
C. de Legib. Fundant 2. in *l. 2. ff. I.*
ff. ad S. C. Velleian. & l. 2. ff. de R. J.
 ubi foeminis eodem modo prohibe-
 tur fideiussio, quo modo ipsis pro-
 hibetur, ne sint Judices, aut alia of-
 ficia civilia viris propria exercent:
 ergo non obstante, quod facta re-
 nun-

D 2

nuntiatione sui privilegij velint fideiubere, tamen non possunt. Et hinc fundant 3. in eo, quod in potestate privatorum non sit renuntiare privilegio introducto à Jure Publico. *l. Jus publicum. ff. de Pactis. c. 12. de for. compet.* cum Juri publico privatorum pacta prævalere nequeant. Fundant 4. in imbecillitate naturali

mulierum, inconsultò judicio facile sibi & rebus suis præjudicantium impositâ fideiussionis obligatione, quæ imbecillitas fuit causa S. C. Velleiani, quo prohibetur earum intercessio; siquidem æque faciles credendæ sunt sceminæ ad renuntiandû huic privilegio, quàm ad intercedendum.

Rationes decidendi,

Verius tamen esse existimo cum Fachin. Bartol. Cassanæo, Frid. Pruckman, & P. Schmalzgrueber *tit. de fideiuss. n. 25.* & aliis ab ipso allegatis, sceminam prius debitè de suo privilegio certioratam validè eisdem renuntiare, proin in nostra hypothese ubi id contigisse refertur, fideiussionem subsistere; sicut juxta communem actus tenet, si mulier, etiam sine renuntiatione fideiubens, indè commodum accepit, v. g. si pecunia marito mutuata in uxoris utilitatem manifestè versa & expensa est, vel vicissim si illa per malam rei familiaris administrationem, luxuriam &c. in causa fuit, ut vir ære alieno gravaretur: aut si mulier unâ cum marito in eodem instrumento se obliget pro sua utilitate, vel in utilitatem tam suam quàm mariti communem, v. g. mutuas pecunias accipiendo ad conservanda bona communia. Sicut, inquam, in his casibus ex communi

sensu obligatur uxor pro marito vel cum marito se obligans, Balhafar n. 17. 19. 24. ita obligatur, quando privilegio suo discrete renuntiavit. Probatur 1. ex communi principio, quod cuilibet sit permissum renuntiare favori principaliter pro se introducto. *l. si quis in conscribendo. C. de Pact. c. 12. et.* Sed privilegium S. C. Velleiani principaliter est introductum in favorem sceminarum, ex infirmitate & imprudentia sua facile inducendarum ad aliquid sibi nocivum faciendum; ergo. *Min.* probatur ulterius ex *l. 28. de jurejur.* ubi juramentum huic renuntiationi adjectum valere dicitur & servandum; quod verum non esset, si ob favorem publicum immediate & principaliter, & non in favorem sceminarum esset introductum. Confirmatur ex Jure Bavarico *tit. 1. art. 12. 13.* ubi pro valida habetur renuntiatio hujus privilegij, at non aliter, nisi sequentem

men finalis non est favor publicus seu Reipublicæ, saltem immediatè & principaliter intentus à Jure, sed favor particularis mulierum; ne inconsultò sibi præjudicent. *l. 2. ff. ad S. C. Vell. §. 2.* quod præcaverur, si certioratæ nihilominus pro marito (aut pro aliis) intercedant, & se obligent vel bona sua. Dein solummodo tunc in potestate privatorum non est renuntiare Juri Publico, quando Jus Commune nominatim aliquid fieri præcipit vel vetat, & sic insinuat, à privatis contra hujusmodi leges per conventionem aliud induci non posse. Cuiac. *ad l. penult. ff. de pactis.* nulla autem lege aut Jure Communi uxor prohibetur nominatim suo beneficio *Auth. si qua mulier est,* aut *S. C. Velleiani* renuntiare.

Ad 4. Negatur, quòd mulier

eàdem facilitate ac levitate ad renuntiandum inducatur, qua ad fideiubendum, vel aliter ad se obligandam bonæ suæ. *arg. l. de i. v. diversum ff. de novat.* nam fœminæ, utpote aliàs ex natura sua valde tenaces & avaræ, si de privilegio suo debitè certiores, ac moneantur de periculo, non tam facile renuntiabunt; cum hujusmodi renuntiatio donationem faciat. *arg. l. si mulier. ff. de condit. caus. dat. caus. non secuta.* donationes autem, maxime mulieribus, quasi pro miraculo habet Bald. *in l. si à sponso in fin. ff. de donat. ante nupt.* Decian. *vol. 3. resp. 32. n. 7.* Neque præsumptio imbecillitatis aut fragilitatis locum habet, ubi mulier de jure suo rite certiora nihilominus suo beneficio renuntiat.

QUÆSTIO II.

An Theresia pro Antonio, fratre Mariti sui, validè fideiusserit.

Prænotandum, quòd Antonius respectu Theresiæ consideretur ut extraneus, consequenter Theresiæ non subveniat *Auth. si qua mulier,* ubi fideiussio pro marito penitus irritatur regulariter, ita ut actus sit nullus, sed ipsi tamen consulat *S. C.*

Velleianum, vi cuius intercessio pro alio seu extraneo, qui non est maritus, interposita (vel alius quicumque contractus) non irritatur quidem, sed mulier contrahit obligationem naturalem & civilem, ita ut contra eam detur actio, attamen inefficax, ita